

๓๙

หยุด เท่านั้นคือตัวสำเร็จ

สำเร็จหมดทั้งทางโลก ทางธรรม
ทางโลกเขาอยากไปไหนๆ ไปเร็วๆ ก็ต้อง
ขึ้นรถไป ขึ้นเครื่องบินไป

แต่ทางธรรมต้อง “หยุด”

ถ้าไม่หยุดไปไม่ได้

ยิ่งหยุดเท่าไร ก็ไปเร็วเท่านั้น

เหมือนเรื่ององคุลิมาล ที่หลวงพ่от่าน
เทศน์องคุลิมาลจะวิ่งไปตัดนิ้วพระพุทธรเจ้า เพื่อ
ให้ได้นิ้วครบ ๑,๐๐๐ นิ้ว จะได้เป็นเจ้าโลก

วิ่งไปก็ร้องว่า “สมณะหยุด สมณะหยุด”

พระพุทธรเจ้าตรัสตอบว่า สมณะหยุดแล้ว
ท่านยังไม่หยุด “หยุด”

คำนั้นแหละคือตัวสำเร็จ หยุดตัวนี้แหละ
คือใจท่านหยุดแล้ว

ถ้าใจไม่หยุดก็ไม่ถึงธรรม

ธรรมะทุกอย่างมีอยู่แล้วในตัวเรา จะถึง
ได้ต้องทำใจให้หยุด ถ้าไม่หยุดก็ไม่ถึง

เพราะฉะนั้นเรานั่งธรรมะ ก็ต้องทำใจหยุด
ให้ได้ เป็นเรื่องสำคัญ

พระไตรปิฎก ๘๔,๐๐๐ พระธรรมชั้น
ย่อแล้วเหลือ ๓ คือ บริสุทธีกาย บริสุทธีวาจา
บริสุทธีใจ

ย่อลงมาแล้วเหลือ ๑ คือ “หยุด” คำเดียว
ทำใจหยุด กายก็บริสุทธิ วาจาก็บริสุทธิ
ใจก็บริสุทธิ

เพราะฉะนั้นเราต้องทำนะ จะได้บุญมาก
ก็ตอนนี้แหละ

ทำอย่างที่ยายบอก ต้องแบ่งเวลาให้เป็น
เวลานั่งธรรมะแล้ว ก็อย่าไปคิดเรื่องอะไร
ทั้งนั้น คิดเอาธรรมะอย่างเดียว ไม่ถอยหลังกลับ
ถือเข็มทิศของเราให้ดีๆ นะ